

ஐந்தெழுத்துள்ள ஐந்தெழுத்து ஐந்தெழுத்து !

இன்று இந்தியாவில் முஸ்லிம்களின் மலே வகைக் கப்படும் குற்றச் சாட்டுகளில் ஒன்று 'முஸ்லிம்கள் அனைவரும் அன்னிய நாட்டவர்'. இதில் ஐந்து சதம் கட்ட உண்மையில்லை என்று சொன்னாலும் குறிப்பிட்ட சிலரும், சில பத்திரிகைகளும் இந்த பொய்யை திரும்ப திரும்ப சொல்லி வருகின்றனர்.

இப்படி கப்பாடும் போடும்பவர்களின் வரலாற்றை நாம் புரட்டினால் அந்த மக்களே வரலாற்று ரீதியாக இந்த நாட்டுக்கு அன்னியராகிறார்கள்.

அன்றைய முகலாயர்கள் இந்தியாவை சும்மா எண்ணி வரலாறுகள் ஆட்சி செய்து இருக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தினர்

இந்தியாவிலேயே தங்கி இந்த நாட்டு மக்களை திரும்பும் செய்து கொண்டே இந்த நாட்டோடு இரண்டற கலந்து விட்டனர். இருந்தும் இஸ்லாமியர் அன்னிய தச்சேத்தவர் என்ற குரல் எப்போதாவது ஆங்காங்கே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும்.

முகலாயர்களையும், கரேளக் கரையோரம் வந்த ஒரு சில அரபுகளையும் தவிர்த்து மற்ற முஸ்லிம்கள் அனைவரும் முன்னால் இந்துக்களே! இஸ்லாத்தின் கொள்கைகளால் கவரப்படும் தீண்டாமையிலிருந்து விடுபடவும் இஸ்லாத்தை தழுவிக்கொண்ட இந்துக்களே இன்றைய இந்திய முஸ்லிம்கள். இந்த முகலாயர்களில் கட்ட ஒரு சில அரசர்கள் இந்த நாட்டு பண்களை மணமுடித்து பாரத நாட்டு பிரஜைகளான வரலாற்றை சமீபத்தில் படிக் கநேர்ந்தது. நான் படித்த அந்த ஒரு சில விபரங்களை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

ஐந்தாம் பதிப்பு 2015 ஐந்தாம் பதிப்பு!

முகலாயப் பேரரசர் அக்பர் ஆஜ்மீ ருக்குச் சின்று திரும்புகையில் சாம்பர் (Sambhar) என்ற ஊரில் ஆம்பர் (Ambar)மன்னர் ராஜா பார்மலின் மகளை இந்து மரபுப்படி திருமணம் செய்தார். அக்பரின் முகலாய வழியும், இராஜபுத்திர வழியும் இத்திருமணத்தால் ஒன்று சேர்ந்தது. [க.வெங்கடசேன், அக்பர், சினை. 1972 –Page 47,48]

ஷாபாய் என்று ஜெயப்பூர் ஆவணங்களில் அழகைக் கட்டும் இராஜபுத்திர இளவரசியை, அக்பரை திருமணம் செய்து கொண்டதற்கு பின் மரியம்-உஸ்-ஸமணி (Mariam-uz-zamani) என்று அழகைக் கட்டார். [Ashirbadilal Srivastava, Akbar The Great, volume 2, Agra, 1973, Page 59]

ஐந்தாம் பதிப்பு 2015 ஐந்தாம் பதிப்பு!

முகலாயப் பேரரசர் அக்பரின் வாரிசான ஜஹாங்கீர் இராஜபுத்திர ராணி ஷாபாய் என்ற மரியம் உஸ் ஸமணிக் குப் பிறந்தவர். ஓர் இந்துப் பெண்ணுக்குப் பிறந்தவர் என்பதால் முகலாயப் பேரரசில் ஜஹாங்கீர் அரசுரிமையை இழக்கவில்லை. அக்பருக்குப் பின் ஜஹாங்கீர் அரசுப் பொறுப்பிற்கும் வந்தார்.

“Already earlier in the year 1562, Akbar had married a Rajput Princess if Jaiour, who was to become the mother of his successor Jahangir”. [Laurence Binyon, Akbar, Edinburgh, 1932, page 59]

ஐந்தாம் பதிப்பு 2015 ஐந்தாம் பதிப்பு!

முகலாயப் பேரரசர் ஜஹாங்கீர் மார்வாடா மன்னர் ராஜா உதயசிங்கின் மகளை திருமணம் செய்தார். அந்த இராஜபுத்திர இளவரசி ஜகத்கஸாயினி என்பவரின் வயிற்றில் பிறந்தவர் தான் முகலாயப் பேரரசர் ஷாஜஹான்.

ஷாஜஹானின் தந்தையார் ஜஹாங்கீர், அக்பரூக்கும் இராஜபுத்தன இளவரசிக்கும் பிறந்தவர். ஜஹாங்கீரூக்கும் இராஜபுத்தன இளவரசிக்கும் பிறந்தவர் சாஜஹான். ஷாஜஹானின் உடலில் ஓடிய ரத்தத்தில் முகலாய ரத்தத்தை விட இந்திய ரத்தமே அதிகமாக இருந்தது என்பர் வரலாற்றாசிரியர் லேனேபில். [கூலாம் ரசீல், இந்தியாவை ஆண்ட முஸ்லிம் மன்னர்கள், தஞ்சாவூர். 1998, page 461]

“Like his father Shah-jahan was the offspring of a union with a Rajput princess, a daughter of the proud Raja of Marwar, and had more Indian than Mughal blood in his veins.” [Stanley Lane-poole, Aurangzib, New Delhi, Page 14]

எந்த ஓர் இந்துப் பெண்ணையும் உயிருடன் எரிக்க அதிகாரிகள் அனுமதி அளிக்கக் கூடாதென்று உத்தரவு பிறப்பித்தார். இதனை அறிந்த உயர் ஜாதி இந்துக்கள் தங்கள் மத விஷயத்தில் ஒளரங்கஜேப் தலையிடுவதாக புகார் கூறினர். உயிருள்ள ஒரு பெண்ணை எரிப்பது அவர்களுடைய மத நம்பிக்கை என்றால் அத்தகைய யோசனைச் செயலை செய்திட அனுமதி அளிக்காமலிருப்பதே தன்னுடைய நம்பிக்கை என்றார் ஒளரங்கஜேப்.

ஐந்தாம் பகுதி அறிக்கை அறிக்கை !

இத்தகைய ஷாஜஹானுக்கு மகனாகப் பிறந்த மஹா சகர்வர்த்தியாகிய ஒளரங்கஜேப் ஒரு ஹிந்து ராணியின் பரேனாயிருந்தும் மதத்துவவேதிகள் அவரையும் சும்மா விடவில்லை. அபாண்டப் பழிகளை அவர் மீது அடக்கிக் கொண்டே செல்கிறார்கள் என்பதனை அறிகிறபோது வதேனையான விசித்திரமாகத்தான் இருக்கிறது. அது மட்டுமா?

ஐந்தாம் பகுதி அறிக்கை அறிக்கை !

ஒளரங்கஜேப்புக்குப் பின் முகலாயப் பரேரசில் அரியணை ஏறிய பகதூர்ஷாவின் தாயார் நவாப் பாய் (Nawab Bai)காஷ்மீர் இந்து அரசரின் மகள். (She was the daughter of Raja Raju of the Rajuari State of Kashmir) இராஜபுத்தன வழியில் வந்த நவாப் பாயின் (ரஹ்மத்துன்னிஷா) கணவராயார் திரியுமா? மாமன்னர் ஒளரங்கஜேப்தான். [பரீக்சி, இந்தியாவை ஆண்ட முஸ்லிம் மன்னர்கள், page 545]

உதயபுரி மஹல் அல்லது பாய் உதயபுரி (Udai Puri Mahal) என்ற மனைவியும் ஒளரங்கஜேப் பிற்கு இருந்ததாகச் சொல்லப் படுகிறது. (Kam Baksh) காம்பக்ஸ் என்ற ஆண்குழந்தையைப் பெற்றதெத்தவர் இவர்தான். [பி.எப்.ஆர். மஆலிசாஹிப், முஸ்லிம்

மன்னர்களின் இந்து ராணிகள், பத்ஹால் இஸ்லாம். 1957, November, Chennai]

ஐந்தாம் பதிப்பு 1957, சென்னை

ஹிந்து இராஜபுத்திர ராணியார் ஷாபாய், ஜகத் கஸாயினி ஆகியோரின் வழியில் கி.பி.1618 ல் தோன்றியவர் ஓளரங்கஜபே. அவரது வாழ்வில் நவாப் பாய், உதயபுரி மஹல் என்ற இரு இந்துப் பண்களையே திருமணம் செய்து கொண்டவர் ஓளரங்கஜபே. [ஹசெ.எல்.ஓ.காரட், சீ தாராம் கோலீ, இந்து தசே சரித்திரம், 1942, Page 170, Chennai]

இது போல் இந்துக்களோடு ரத்த உறவும், திருமண பந்தமும் உடைய ஒரு அரசர் இந்துக்களையே கொடுமைபடுத்தினார் என்று நம் வரலாற்றுப் பாடநூல்களில் தொடர்ந்து படித்து வருகிறோம். அதோடு இந்த மன்னர்கள் இந்த தசேத்தை எந்த அளவு நசேத்திருந்தால் திருமண உறவு மூதற் கொண்டு நம் நாட்டிலேயே ஏற்படுத்திக் கொண்டு இங்கேயே இறக்கவும் விருப்பம் தரிவித்திருப்பார்கள். இன்று இவர்களின் உறவுகள் இந்தியர்களையே மணந்து இந்நாட்டு இரத்தம் ஆகி விட்ட பிறகு எப்படி இவர்களை நாம் அன்னிய தசேத்தவர் என்ற வார்த்தையை பிரயோகிக்க முடியும்?

ஐந்தாம் பதிப்பு 1957, சென்னை

'நமது பரிபாலனத்தின் கீழ் உள்ள இந்த நாளில் பனாரஸிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் உள்ள இந்துக் குடும்பங்கள் சிலரால் கொடுமைபடுத்தப் படுவதாகவும் புராணமான இந்துக் கோவில்களின் பொறுப்பிலுள்ள பிராமணர்கள் அங்கிருந்து வளையறும்படி அச்சுறுத்தப் பட்டு மிரட்டலுக்கு ஆளாகி அதனால் அந்த வகுப்பினர் மனவதேனகைக்கு ஆளாகி இருப்பதாகவும் நமது மனே மகைக் குரிய புனித அரசவகைக்குத் தகவல் வந்துள்ளது. எனவே இந்த அரசாணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது.

பிராமணர்களையே மற்ற இந்து குடும்பங்களையே சட்டவிரோதமாகத் தலையிட்டுத் தலாலகைக்குட்படுத்தக் கூடாது. அவர்கள் தங்கள் தொழிலைத் தொடர்ந்து செய்து வரவும் இறவை அளித்த இந்த வரமான இந்த சாம்ராஜ்யம் நிலகைக்கும் வகையில் அவர்கள் சமாதானம் நிறைந்த மனதுடன் பிரார்த்தனைகள் நடத்தவும் முன்பு போலவே அனுமதிக்க வேண்டும். இந்த ஆணையை அவசரமானதாக மறே கொண்டு இது வந்து சரேந்ததும் அதற்கான நடவடிக்கைகள் மறே கொள்ள வேண்டும்.'

இது போன்று தன் நாட்டு மக்களின் நலனில் மிகுந்த அக்கறை கொண்ட ஓளரங்கஜபே இந்தாக்களைக் கொடுமபைபுதுத்தினார் என்று எழுதுவது நரேமயான வாதம் தானா என்பதை நடுநிலையாளர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□.....

ஓர் சமயம் புனித மக்கா நகரத்தின் ஷரீப் பொருள் உதவி வேண்டி தனது தந்திரை ஓளரங்கஜபேபிடம் அனுப்பியபோது அவர்க்கு பொருள்துவிசய்ய மறுத்ததோடு 'எனது தசேமான இந்தியாவில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு அந்தப் பணத்தை வினியோகிக்கக் கூடாது?' என்று கேட்டு விட்டு 'இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான்' என்றும் அந்தத் தந்திரிடம் பதில் தந்தவர் ஓளரங்கஜபே' [பி.என். ராமச்சந்திரன், நமது சரித்திர பாரம்பரியம், நாகப்பட்டினம். Page 80, 81]

நம் நாட்டை எந்த அளவு நசேதிருந்தால் இத்தகைய வார்த்தை ஓளரங்கஜபேபின் வாயிலிருந்து வந்திருக்கும்? இவரைப் பற்றிய மலேதிக விபரங்களை நரேம கிடகைக்கும் போது அவ்வப்போது பதிககிறனே இறைவன் நாட்டம் இருப்பின்.

□□□□□□□□□□ □□□□□□!

'முகமதியர்களுக்கு இது அன்னிய தசேமன்று. அவர்கள் இங்கே இன்றகைக்கு நரேறகைக்கு வந்து கூடியிருக்கும் ஜனங்களில்லை. இந்நாடு ஹிந்துக்களுக்கு எவ்வளவு சொந்தமோ அவ்வளவுக்கு முகமதியர்களுக்கும் சொந்தம். இந்தியாவிலே முகமதியர்களுக்கும் ஹிந்துக்களுக்கும் எந்த உபாயத்திலனும் பகை மட்டிவிட வேண்டாமென்று அன்னியர்கள் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்து வருகிறார்கள். நம்மவர்கள் மட்டத்தனத்தால் மறேப்பி பிரயத்தனம் கைக்கூடும்படி விட்டு விடுவோமயோனால் அதுவே நமக்கு நாசகாலமாக முடியும்.'

6-10-1906 - 'இந்தியா' இதழில் 'முகமதியப் பிரதிநிதிக் கூட்டம்' எனும் தலையங்கத்தில் தசேயக் கவி சுப்பரமணிய பாரதியார் தெரிவித்திருக்கும் கருத்து.

□□□□□□□ □□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□.

source: http://suvanappiriyam.blogspot.in/2006/11/blog-post_09.html